

Қарияларнинг ижтимоий компетенциясининг ўзига хос хусусиятлари

Абдукаримова Гулчехра Баратовна

Тошкент давлат транспорт университети “Ижтимоий фанлар” кафедраси катта
ўқитувчиси

Аннотация: Ушбу мақолада кексаларнинг жамиятдаги роли ва уларни идрок этиш қобилиятлари қарияларнинг хулқ-атворига бевосита таъсир қилиши, кексалик даврида ижтимоий компетенциянинг пайдо бўлиши ва уни фаол қариш билан изоҳланиши, қарияларнинг ижтимоий компетенциясининг ўзига хос хусусиятлари ва унинг асосий элементларининг мавжудлиги билан белгиланиши очиб берилган. Шунингдек, кексаларнинг ижтимоий компетенциясининг ўзига хос хусусиятларини белгиловчи мезонлар: кексаликка муносабат; ўз хукуқ ва имкониятларини билиш; уларнинг фаоллик даражаси; замонавий ҳаёт шароитларига мослашишга ҳаракат қилиш эканлиги таъкидлаб ўтилган.

Таянч сўзлар: қарилик, кексалик, фаол қариш, мазмунли узоқ умр кўриш, кексаликдаги ҳаёт фаолияти, саломатлик, акл-идрок, етакчилик, ижтимоий компитенция.

Кексаларнинг жамиятдаги роли ва уларни идрок қобилиятлари қарияларнинг хулқ-атворига бевосита таъсир қиласи. Кексаликнинг касаллик сифатидаги қиёфаси қарияларнинг фаоллигини онгли равишда чекланишига олиб келади.

Қарияларнинг ижтимоий компетенциясининг ўзига хос хусусиятлари қўйидаги элементларнинг мавжудлиги билан белгиланади:

- билим: қарилик ва қарилик хусусиятлари, уларнинг хукуқ ва имкониятлари;
- қобилият ва малакалар: мулоқот ва мулоқот қила олиш, ўз вақтини ва бўш вақтини тўғри ташкил этиш, саломатлиги ва фаоллигини таъминлаш, жамиятдаги янги ўзгаришларга ўз вақтида мослашиш;
- ҳодисани нормал баҳолаш воситаси сифатида ижтимоий акс эттиришдан фойдаланиш.

Кексалик даврида ижтимоий компетенциянинг пайдо бўлиши фаол қариш билан изоҳланади, бу "кексаликда инсон ҳаётини яхшилаш учун соғлиқни сақлаш, ижтимоий иштирок этиш ва ҳимоя қилиш қобилиятини такомиллаштириш жараёни"²⁰.

Бизнингча, "фаол қариш", "мазмунли узок умр кўриш" А.Е.Дергаева концепциясини жорий этишлишининг аҳамияти ҳақида хulosса қилар экан, "кексаликдаги ҳаёт фаолияти" атамасини таклиф қилади. Дарҳақиқат, "кексалик" атамасининг ўзгариши у таърифлаган ҳодисага сезиларли даражада мос келади. Бундан ташқари, бугунги кунда имлий тадқиқотларда фаол қариш кўпинча қариялар муаммолари контекстида кўриб чиқилади. Яқин келажакда А.Е. Дергаева кексалик давридаги ҳаётий фаолият моделини тақдим этди. Шундай қилиб, замонавий шароитда қарияларнинг ижтимоий мослашуви учун кексалар ҳаётий фаолиятида намоён бўладиган ижтимоий компетенцияга муҳтож булади.

А.Е.Дергаеванинг тадқиқотларига кўра, кексаларнинг субъектив ижтимоий ҳолати қуйидаги омилларга боғлиқ: касбий фаолиятда иштирок этиш, соғлик ҳолати, фаоллик даражаси, яқин қариндошларнинг мавжудлиги, психологик қулайлик. Субъектив мақомнинг энг юқори кўрсаткичлари 70 ёшдан ошган ишчиларда кузатилди. Улар кўпинча ўзларини тўлиқ қобилияти фуқаролар деб ҳисоблайдилар ва бу уларнинг атроф-муҳит ҳақиқатига бўлган муносабатида намоён бўлади. Паст субъектив ҳолатни ёшга боғлиқ беморлар эгаллайди. 70 ёшдан ошган соғлом одамларнинг субъектив ҳолати кўп жиҳатдан уларнинг маънавий орзулари ва фаолиятининг интенсивлиги билан боғлиқ. 70 ёшдан ошган одамлар ўзларини жамиятнинг тўлиқ аъзоси сифатида ҳис қилишади ва ижтимоий четланиш хавфини сезмайдилар. Улар ижтимоий мавқеи саломатлик чегарасидан ташқарида пасайиб бораётганини тушунишади. Ижтимоий алоқаларнинг узилиши ва соғлигининг ёмонлашиши ижтимоий четланиш хавфига олиб келади. Соғлиғи билан боғлиқ муаммолар туфайли уйини тарқ эта олмаган кўплаб кекса одамлар ижтимоий жиҳатдан изоляция қилинган ва ёлғиз қолганликларини айтишади. Сабаби,

²⁰ Health and aging: a discussion paper // Всемирная Организация Здравоохранения. <https://www.who.int/ru>

СОГЛИФИННИНГ ёмонлиги, бу уларнинг жамиятда тўлиқ ҳаёт кечиришига тўсқинлик қиласди²¹.

Бизнингча, қарияланинг ижтимоий мавқеи пенсия ёшига етганида эмас, балки нафақага чиққанидан сезила бошлади. Дарҳақиқат, ишлашни давом эттирадиган одамлар узоқ вақт давомида субъектив мақом, алоқалар ва фаоллик даражасини сақлаб қолишади. Атрофдаги одамларнинг кексаларга бўлган муносабати ҳам ўзгаради. Улар жамиятнинг меҳнатга лаёқатли аъзоларининг ҳуқуқларидан фойдаланадилар ва кўпинча ўзларини кекса одамлар тоифасига киритмайдилар. Бу ҳолат, бир томондан, уларнинг молиявий аҳволига ва алоқалар интенсивлигига таъсир эса, иккинчи томондан, субъектив ҳолатига таъсир қиласди.

Кексаларнинг ижтимоий компетенциясининг ўзига хос хусусиятлари қуйидаги мезонлар билан белгиланади: кексаликка муносабат; ўз ҳуқуқ ва имкониятларини билиш; уларнинг фаоллик даражаси; замонавий ҳаёт шароитларига мослашишга ҳаракат қилиш. Уларнинг ижтимоий мавқенини яхшилаш кексаларнинг ижтимоий четланишига қарши барча профилактик чора-тадбирларнинг асоси ҳисобланади. Ушбу мақсадга эришиш учун барча даражадаги саъй-ҳаракатларни амалга ошириш керак. Кексаликка муносабатни ўзgartiriшдан бошлаш яхшидир. Бу ҳолат илмий доираларда юзага келади ва ижтимоий сиёsat даражасида ижобий тенденциялар кузатилмоқда. Шу маънода, доктор Девид Петерсон, “инсонни қариш ва карилик фаолияти билан боғлиқ муносабатларни бешта белгидан фойдаланиб, “Саломатлик”, “Ақл-идрок”, “Етакчилик”, “Севги” ва “Хизмат” кабилар орқали тушунтиради. Бу тамойил ҳамма одамларга нисбатан қўлланилса, инсон мазмунли ҳаёт кечиради, дейди у. Шунингдек, ушбу 5 тоифа “назокат” ва “огоҳлик” кучини талаб қиласди”²².

Бизнингча, ушбу ҳолатларни қўллаб-қувватлаш, кексалар салоҳиятини жамият манфаати йўлида ривожлантиришга эътибор қаратиш муҳим аҳамиятга эга. Жамият ва давлат кексаларнинг фойдаланилмаган имкониятларини кўрса, шунга мос равища

²¹ Дергаева А.Е. Профилактика социального исключения пожилых людей в ... дисс... канд. соц. наук: . - СПб, 2013.- 163 с.

²² Мейер-Штейнег Т., Зудгоф К. История врачевания в древности и Средние века. Этнография Москва Ломоносов 2022. - 216 с.

кексалар ҳам жамиятнинг тўлақонли аъзоси, унинг ривожланишига қўмаклашувчи сифатида қабул қилинади. Кексаларимиз биз учун меҳр ва барака экани ҳақиқат. Уларга қанчалик кўп ғамхўрлик қилсак, кексалик чоғимизда ёш авлоддан шунчалик хурмат ва ғамхўрлик кўрсатилади. Кекса авлод вакилларига хурмат ва эҳтиром кўрсатиш халқимиз миллий-маънавий қадриятларининг ажralmas қисмидир. Ўзининг бой ҳаётий тажрибаси билан келажак авлодларга ўrnak бўлаётган кексаларга кўрсатилаётган эътибор ва ғамхўрлик авлодлар ўrtасида кўприк барпо этиш, мерос ришталарини мустаҳкамлашдек муҳим мақсадларга хизмат қилмоқда. Ёшларнинг кексаларга муносабати каби муҳим муаммони ҳал этишда авлодлар ўrtасидаги мулоқотнинг аҳамияти муҳим.

Ҳозирги кунда олиб борилаётган илмий тадқиқот ва адабиётларида “қариш” ва “қарилик” муаммолари табиий-ижтимоий ҳодиса сифатида тадбиқ этилмоқда. Жумладан, В.Д.Алперович, “Қариш - инсоннинг табиий-ижтимоий жараёни сифатида таъкидлайди. Бироқ, кексалик инсон ҳаёти ривожланишининг якуний босқичидир. Инсон туғилади, улғаяди, қариыйди ва ўлади”²³ деб, қариш ва қарилик инсоннинг биоижтимоий моҳиятини назарий-методологик асосларини таҳлили асосида биологик тушунчалардан келиб чиқади дея таърифлайди. Ҳақиқатдан ҳам инсон нафақат биологик мавжудот, балки, мураккаб ижтимоий жараёнларни ўзида мажуаасам этган биоижтимоий мавжудотдир. Бизнингча, профессор В.Д.Алперович кексаликни хронологик, физиологик, психологик ва ижтимоий турларини ажратишни таклиф қиласиди. Шубҳасиз, қариш билан бирга биологик ўзгаришлар содир бўлиб, танада ўлим эҳтимоли орта бошлайди. Шундай қилиб, “кексалик табиий ҳодиса туфайли инсон ҳаётидаги якуний давр. Унинг мослашувчан биологик, ақлий ва ижтимоий қобилиятининг пасайиши танадаги ёшга боғлиқ ўзгаришлар имкониятларида намоён бўлади”²⁴.

²³ Альперович В.Д. Старость. Социально-философский анализ. – Ростов-на-Дону, 1998. – С. 7.

²⁴ Медведева Г.П. Введение в социальную геронтологию. – М.: Воронеж, 2000. – С. 57.

Хулоса қилиб айтадиган бўлсак инсон кексайганда унинг ижтимоий компетенцияси ўзига хос хусусиятга эга булиб, уларга индивидуал ёндошишни тақозо этади.

АДАБИЁТЛАР:

1. Дергаева А.Е. Профилактика социального исключения пожилых людей в ... дисс... канд. соц. наук: . – СПб, 2013.- 163 с..
2. Мейер-Штейнег Т., Зудгоф К. История врачевания в древности и Средние века. Этнография Москва Ломоносов 2022. – 216 с.
3. Альперович В.Д. Старость. Социально-философский анализ. – Ростов-на-Дону, 1998. – С. 74. Hakimov M. O`zbek pragmalingistikasi asoslari. -Toshkent, "Akademnashr", 2013. 6-155-bet.
4. Медведева Г.П. Введение в социальную геронтологию. – М.: Воронеж, 2000. – С. 57.